

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/070 Div

in de klacht nr. 2006.0929 (019.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager, van joodse afkomst, is de zoon van de inmiddels overleden directeur/grootaandeelhouder van een vennootschap (hierna te noemen: 'de vennootschap') die vóór de Tweede Wereldoorlog een modezaak exploiteerde in Amsterdam. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is op gezag van de bezetter de volledige handelsvoorraad en de totale inboedel van de onderneming geconfisqueerd en naar Duitsland verstuurd. Na de oorlog zijn slechts 36 trapnaaimachines, van bescheiden waarde, bij de onderneming teruggekomen.

Voor de opstal en de inventaris van het gebouw van de vennootschap is op 28 december 1939 een polis van een molestverzekering afgegeven door een tot het concern van verzekeraar behorende molestverzekeraar. Uit deze polis blijkt dat de inventaris van de vennootschap was verzekerd voor NLG 1.350.000,-.

In 1954 is door deze molestverzekeraar NLG 70.000,- aan de vennootschap uitgekeerd terzake van de onvreemde inventaris. Hiervan heeft de vennootschap ingevolge het Besluit op de Materiële Oorlogsschaden - op grond waarvan van het Rijk ontvangen uitkeringen in mindering moesten worden gebracht op de molestverzekeringsuitkering - het van het Rijk ontvangen bedrag van NLG 14.000,- aan de molestverzekeraar gerestitueerd.

De vennootschap is in 1990 ontbonden.

Klager heeft zich in 2003 tot verzekeraar gewend en hem verzocht tot een nadere uitkering over te gaan omdat het netto van de molestverzekeraar ontvangen bedrag van NLG 56.000,- (4% van de verzekerde som) volgens hem veel te laag is gezien de beleidslijn van de molestverzekeraar om oorlogsschades na de oorlog definitief af te wikkelen op basis van een uitkeringspercentage van 13 tot 28% van de verzekerde som. Verzekeraar heeft evenwel geweigerd tot een nadere uitkering over te gaan.

2006/070 Div

De klacht

In het najaar van 2002 vond klager op zolder tussen vele papieren de door de molestverzekeraar afgegeven polis van de molestverzekering voor de opstal en inventaris van het gebouw van de vennootschap.

Verzekeraar heeft op oneigenlijke gronden geweigerd om tot een aanvullende uitkering aan klager over te gaan.

Ten eerste beroept verzekeraar zich erop dat de vordering is verjaard. In de op 11 november 1999 gesloten overeenkomst tussen de Vereniging Centraal Joods Overleg Externe Belangen en de Vereniging Verbond van Verzekeraars is echter vastgelegd dat verzekeraars om redenen van billijkheid afzien van een beroep op hun contractuele verjaringsclausules. Hoewel genoemde overeenkomst betrekking heeft op bepaalde categorieën levens- en natura-uitvaartverzekeringen, zijn er voldoende redenen om deze afspraak ook toe te passen bij een schadeclaim als de onderhavige.

Daarnaast beroept verzekeraar zich erop dat klager geen rechthebbende is op een uitkering. Dat zou alleen de vennootschap geweest kunnen zijn, maar die is in 1990 ontbonden. Ook dit argument zou vanuit een oogpunt van redelijkheid en billijkheid niet gevoerd mogen worden. Klager heeft de polis pas in 2002 gevonden. Had hij de polis eerder gevonden, dan zou zonder twijfel de vennootschap niet zijn ontbonden en zou deze vennootschap de aanspraak geldend hebben gemaakt. Klager treedt overigens ook op met machtigingen van alle erfgenamen van zijn vader, die directeur/grotaandeelhouder van de vennootschap was.

Verzekeraar betwist niet dat er tot het volle verzekerde bedrag van destijds NLG 1.350.000,- schade is geleden, omdat de gehele inventaris (behoudens 36 trapnaaimachines) is verdwenen. Niettemin weigert hij enige nadere uitkering te doen omdat hij zich op het standpunt stelt dat met de betaling van netto NLG 56.000,- die in de jaren '50 heeft plaatsgevonden, de schade is afgewikkeld. Dat laatste staat echter in het geheel niet vast. Verzekeraar heeft geen enkele documentatie in zijn archieven omtrent de polis en beschikt zelfs niet over een kopie van de polis. Waarschijnlijk was dat ook het geval bij de toenmalige directie van de vennootschap. Het is ondenkbaar dat de directie destijds een schadeuitkering zou hebben geaccepteerd van slechts NLG 56.000,- bij een verzekerde som van NLG 1.350.000,- terwijl onomstotelijk vast staat dat de gehele inventaris is verdwenen. Bij deze stand van zaken en gelet op het ontbreken van enige administratie in zijn eigen archieven, kan verzekeraar zich er niet op beroepen dat de destijds gedane uitkering de definitieve uitkering onder de polis is geweest. Het ligt op de weg van de verzekeraar om aan te tonen dat, als er een claim onder een polis wordt gedaan, deze al is betaald.

Verzekeraar heeft zich niet gedragen zoals van hem mocht worden verwacht, zeker ook gelet op de gevoeligheid van de materie en de omstandigheden waaronder de schade is ontstaan. Bovendien is de handelwijze van verzekeraar niet in overeenstemming met zijn eigen gedragscode.

Het standpunt van verzekeraar

Klager richt zijn klacht tegen verzekeraar. Blijkens uittreksel van de Kamer van Koophandel is de holding van het concern waartoe verzekeraar behoort bestuurder van de molestverzekeraar. Krachtens de statuten van de molestverzekeraar wordt "het bestuur (..) bijgestaan door de directie". De directie

2006/070 Div

van de 'business-unit' van verzekeraar treedt op als de directie van de molestverzekeraar. In die hoedanigheid heeft voornoemde directie, uiteraard namens de molestverzekeraar, correspondentie aan klager ondertekend. Mocht hierdoor verwarring bij klager zijn ontstaan, dan betreurt verzekeraar dat.

Verzekeraar neemt aan dat de klacht geacht moet worden te zijn gericht tegen (de directie van) de molestverzekeraar. Primair stelt verzekeraar zich derhalve op het standpunt dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht, althans dat de Raad niet bevoegd is om van de klacht kennis te nemen. Zoals uit het polisaanhangsel van 28 december 1939 blijkt, is de polis destijds aan de vennootschap afgegeven door de molestverzekeraar. Voor zover verzekeraar heeft kunnen nagaan is de molestverzekeraar geen 'aangeslotene' in de zin van het Reglement van de Raad van Toezicht Verzekeringen.

Subsidiar stelt verzekeraar zich op het standpunt dat de molestverzekeraar de goede naam c.q. het aanzien van en het vertrouwen in het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad. Verzekeraar heeft daartoe verwezen naar de inhoud van het door hem en klager overgelegde dossier, en nog gewezen op de volgende aspecten:

- na uitvoerig archiefonderzoek heeft de molestverzekeraar, gezien de ouderdom, geen archiefmateriaal met dossierkenmerken van het bedrijf van de vader van klager kunnen vinden;
- de molestverzekeraar heeft de claim van klager, nadat hij deze in december 2002 had ontvangen, voortvarend en op zorgvuldige wijze afgewikkeld. Bovendien heeft hij de claim in zijn brief van 3 juli 2003 uitvoerig beargumenteerd afgewezen. Deze brief is door verzekeraar nader toegelicht in zijn brief van 26 mei 2004;
- klager beroept zich op een uitkeringsmarge van 13-28%; dit percentage had evenwel alleen betrekking op zogenaamde 'warme schaden';
- de Ombudsman Verzekeringen heeft gemotiveerd uiteengezet waarom hij deze zaak niet bemiddelbaar acht;
- de Ombudsman Verzekeringen heeft medegedeeld dat hij de handelwijze van verzekeraar (lees: de molestverzekeraar) 'ook niet onredelijk of onbegrijpelijk' vindt.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd. Klager heeft nog aangevoerd dat zijn klacht niet alleen gericht is tegen verzekeraar, maar ook tegen de molestverzekeraar en de holding van het concern van verzekeraar.

Het oordeel van de Raad

1. In zijn klaagschrift heeft klager medegedeeld dat zijn klacht zich richt tegen verzekeraar, doch blijkens zijn commentaar van 3 mei 2006 is de klacht tevens gericht tegen de molestverzekeraar en de holding van het concern waartoe verzekeraar behoort. Voor zover de klacht zich richt tegen de molestverzekeraar en de holding is de Raad niet tot oordelen bevoegd aangezien deze bedrijven niet zijn aangesloten bij de Stichting Klachteninstituut Verzekeringen en derhalve niet aan het toezicht van de Raad zijn onderworpen.

Klager is voor zover de klacht zich richt tegen verzekeraar niet-ontvankelijk in zijn klacht. De molestverzekering is immers niet bij verzekeraar maar bij de molestverzekeraar afgesloten en verzekeraar kan dus niet als risicodrager van de verzekering worden aangemerkt. Dat de directie van de 'business-unit' van verzekeraar optreedt als de

2006/070 Div

directie van de molestverzekeraar, en in deze zaak is opgetreden als penvoerder van de molestverzekeraar, doet daar niet aan af.

Klager is derhalve niet-ontvankelijk in zijn klacht.

2. Gezien de bijzondere omstandigheden van het geval zal de Raad evenwel niet volstaan met het onder 1 vermelde oordeel, maar voorts beoordelen of de klacht gegrond zou zijn indien klager wel ontvankelijk zou zijn geweest in zijn klacht.

3. Uit de aan de Raad overgelegde stukken volgt dat de molestverzekeraar in verband met de onvreemde inventaris in 1954 een uitkering aan de vennootschap heeft gedaan. Niet gebleken is dat de vennootschap tegen de hoogte van die uitkering heeft geprotesteerd. De stelling van klager dat die uitkering vermoedelijk is gedaan zonder dat de polis voorhanden was, acht de Raad niet aannemelijk.

Voorts is uit de overgelegde stukken niet gebleken dat bij de ontbinding van de vennootschap in 1990 rekening is gehouden met het bestaan van een eventuele vordering op de molestverzekeraar.

Gezien het tijdsverloop sinds de periode waarin de door de vennootschap geleden schade zich heeft voorgedaan (1940-1945) en de in 1954 krachtens de polis gedane uitkering, is het niet mogelijk gebleken nog verdere documentatie omtrent de polis boven water te krijgen.

Voorts is (mede) als gevolg van deze omstandigheden niet duidelijk geworden welke zorgvuldigheidsnorm de molestverzekeraar jegens klager of zijn rechtsvoorganger zou hebben geschonden.

4. Reeds onder deze omstandigheden acht de Raad de weigering om klager een nadere uitkering uit hoofde van de molestverzekering te verstrekken niet in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf.

De beslissing

De Raad verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.

Aldus is beslist op 13 november 2006 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)